

Bir 2014 Yerel Seçim Analizi

İçeriği Yazan: [Mehmet ÇAĞIRICI](#) [1] Zaman: Salı, 01/04/2014 - 19:28

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünsün

30 Mart yerel seçimlerinin üzerinden iki gün geçti, hâlâ bazı kentlerde sonuçlar belli değil. Son duruma göre, Ankara'da CHP'nin adayı Mansur Yavaş kıl payı kaybetmiş görünüyor; ancak Mansur Yavaş sonuca Yüksek Seçim Kurulu nezdinde itiraz ediyor. Fakat ne hikmetse bir türlü oy sayımı tamamlanamıyor. İstanbul'da, Antalya'da, Yalova'da adaylar arası oy farkı olağanüstü çok az.

Oyların sayımı esnasında birçok ilde aynı zamana rastlayacak bir biçimde elektriklerin kesilmesi oy sayımında hilelerin, hırsızlıkların yapılabileceğine dair şüpheleri artırıyor. Oyların sayımı, bilgisayar ortamında yapıldığı halde, iki gün içinde sonuç alınamaması, seçimlere hile karıştığı şüphelerini daha da artırıyor. Oyların çalındığına dair bir sürü şikâyetler var. Çöplükte oylar bulunuyor. Vs.

En son duruma göre, seçim sonuçları, bazıları için özellikle muhalefet partileri için hem şaşkınlık verici hem de öfke uyandıran bir manzara arz ediyor. Gerçi muhalefet partileri; 2009 Mart yerel seçimlerine göre bu yerel seçimlerde oy oranlarını az da olsa artırmış olmalarına rağmen, gene de hayal kırıklığı, mağlubiyet ve aldatılmış olma duygularını yaşamaktan kendilerini alamıyorlar.

Bilindiği gibi bu yerel seçimler, adeta bir genel seçim havasında geçmiştir. Özellikle geçen sene hükümeti sarsan şanlı Haziran ayındaki Gezi direnişi ve arkasından 17 Aralıkta ülkenin siyasi gündemine bomba gibi düşen AKP hükümetinin dört bakanının oğlunun da karıştığı "Yolsuzluk, Rüşvet ve Kara Para aklama" soruşturması ile ilgili operasyonlar, seçim kampanyasına damga vuran olağanüstü olaylardır.

17 Aralıktan itibaren hemen her gün internet üzerinden yayınlanan, AKP hükümeti ve özellikle Başbakan Erdoğan aleyhine olduğu görülen çeşitli "tapeler" ülkenin siyasi gündemini ve seçim kampanyasını meşgul etmiştir. Bu siyasi ortamda öyle bir hava esmiştir ki muhalefet cephesinde bu hükümetin bu seçimlerde büyük bir hezimetle uğrayacağı konusunda büyük beklentiler uyanmıştır. Şaşkınlık, biraz da bu balonlaşan beklentinin bir sonucudur. .

Bence 30 Mart 2014 yerel seçimlerini soğukkanlı ve çok yönlü değerlendirildiğinde; ortada pek öyle şaşılacak bir durumun olmadığı, daha iyi anlaşılacaktır.

30 Mart 2014 yerel seçimlerini çok daha nesnel bir değerlendirmeye tabii tutmak için konuya çok değişik açıdan yaklaşmakta yarar vardır. Bu bakış açılarını; seçimin gerçekleşme ortamı, muhalefetin seçimdeki örgütsel pozisyonu, muhalefetin ve AKP'nin seçim kampanya stratejileri ve küresel bağlamda seçim kampanyasının anlamı olarak dört başlık halinde sayabiliriz.

1) Yerel seçimin gerçekleşme ortamı açısından:

Normal bir demokrasinin sağlıklı işlediği her ülkedeki seçimler; demokrasinin, eşit siyasi koşullarda siyasi partiler ve adaylar arasında yapılan bir iktidar değişikliği, yönetime gelme ve katılma yarışmasıdır. AKP iktidarı; 12 Eylül 1980 askeri darbesiyle zaten sakat ve yozlaştırılmış olan demokrasimizi nerdeyse büsbütün mezara gönderecek derecede daha da yozlaştırmakta, anayasa, yasa ve kural tanımaz bir biçimde keyfi bir yönetim şekli uygulamaktadır. Başbakan Erdoğan'ın özellikle son dört ayda meclisten çıkardığı İnternet yasakları, HSYK kanunu ile yargıyı tam denetim

altına alması, MİT'i milli istihbarat kurumu olmaktan çıkarıp Başbakanın özel istihbarat örgütü haline getirmesi vs. gibi diktacı kanunlar bu eğilimin açık kanıtlarıdır.

Hükümetin ve Başbakanın ağır siyasi baskısı altında cereyan eden seçim atmosferine ayrıca, hükümet ve hükümete yakın çevrelerinin sahte afiş, sahte bildiri, sahte bilgilendirme vs. gibi çeşitli entrika ve kirli manipülasyonları da devreye girmiştir.. AKP ve Başbakan Erdoğan; iktidarın kendisine tanıdığı bütün avantajları, kendi partisinin lehine hoyratça kullanarak rakiplerinin hiç birine eşit siyasi koşulları altında siyaset yapma şansı tanımamıştır.

Öte yandan seçim öncesi, seçim esnasında ve seçim sonrasında yapılan çeşitli hile ve manipülasyonlarla seçim sonucu çarpıtılmıştır. Sandıkların kapanmasından sonra iki tam gün geçtiği halde, hâlâ bir çok il, ilçe ve kentlerde seçim sonuçları belli değildir.

2) Muhalefet in seçime örgütsel katılımı açısından:

Hile ve manipülasyonları hesaba katmadan oyların son sayımına göre AKP % 45, muhalefet ise toplam % 55 oy almıştır. Demek ki halkımız, çoğunlukça muhalefeti seçmiştir. Fakat muhalefet toplam %55 oy almasına rağmen parçalı ve her muhalefet partisi seçime kendisi için ayrı ayrı aday göstererek girmiş ve sonuçta yenilmiştir; kazanan AKP olmuştur.

Büyük muhalefet partilerin seçim kampanyasında dikkat çeken bir başka husus; sol veya ulusalcı olarak bilinen parti veya adaylara seçmenin oy vermemesi için "Oylar bölünmesin!" sloganı ön planda tutulmuştur. Özellikle İşçi Partisi'nin adaylarına karşı yürütülen bu kampanya ve seçim sonrası onlara yapılan eleştiriler; bence, çok büyük haksızlıktır. Çünkü bildiğim kadarıyla İşçi Partisi, seçimlere ittifak halinde girilmesi için büyük gayret sarf etmiş, adeta yalvarmış; fakat büyük muhalefet partileri, İşçi Partisinin oy potansiyelini hesap ederek onu küçümsemiş ve bu ittifakın oluşmasını kasıtlı olarak engellemişlerdir.

İP' nin oy potansiyeli zayıf olabilir ki sonuçlar da bunu zaten doğruluyor, ancak İşçi Partisi ve ona yakın olan TGB, ADD vs. gibi kitle örgütleri, son iki yılda Atatürkçülüğü savunma konusunda kitleleri seferber etme yeteneği çok yüksek olan örgütler olduğunu kanıtlamışlardır. İşçi Partisi'nin önerdiği seçim ittifakı ise sadece İP 'yi değil, tüm muhalefeti güçlendirecek bir ortaklık olabilirdi.

Kısaca muhalefet; seçime bölük pörçük bir pozisyonda girdiği için, sonuçta çoğunluk olmasına rağmen seçimde AKP'ye yenilmiştir!

3) Muhalefetin seçim kampanyasında kullandığı yöntem açısından:

Muhalefet, özellikle ana muhalefet partisi CHP, iktidar partisi AKP'ye ve Başbakan Erdoğan' a karşı çoğu legal olmayan yollardan üretilen ve internette yayınlanan "Tapeler" üzerinden kampanya yürütmüştür. Çoğu yasa dışı yollardan elde edilen tapeler üzerinden yürütülen bu kampanya ve siyaset; hukuki olmadığı kadar, ahlaki de değildir. Dolayısı ile hedefinde demokrasi olan, ülkemizdeki demokrasiyi geliştirmek iddiasında olan ana muhalefet partisinin bu seçim kampanyasında kullandığı bu yöntem, amacıyla çelişmiştir ve bu durum seçmenin gözünden kaçmadığı gibi, seçmen, muhalefeti oy vermeyerek uyarmıştır.

Ayrıca ana muhalefetin lideri Kılıçdaroğlu, "yolsuzluğu" seçim kampanyasının bir numaralı konusu yapmıştır. Normal olarak "Yolsuzluk ve Hırsızlık" siyasetin değil yargının konusudur. "Muhalefetin siyasi "Yolsuzluk ve Hırsızlık" kampanyasına karşı Erdoğan ise; bunun kendisine karşı bir "kumpas" olduğu gerekçesiyle kendini savunmuş ve büyük ölçüde de seçmeni bu konuda ikna edebilmiştir. Erdoğan; kendisine karşı yönetilen "yolsuzluk ve hırsızlık" suçlamalarını, kendisinin "paralel devlet" olarak adlandırdığı F. Gülen cemaati mensuplarının bir kumpası olarak nitelemiş ve bu iddiaların bir kumpas olduğu konusunda seçmeni, Ergenekon davasını örnek göstererek, Ergenekon tutuklularını serbest bıraktıracak inandırabilmiştir.

4) AKP ve muhalefetin seçim mücadelesindeki pozisyonları açısından

F. Gülen cemaati; 11 yıldır AKP ile birlikte iktidara ortak olmuş ve devlet içinde emniyette, yargıda, istihbaratta ve hatta TSK içinde yuvalanmış, ABD emperyalizminin gizli servisi CIA'nın uzantısı olan

bir örgüttür. Antiemperyalist bir mücadelenin ateşleri içinde Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran, Atatürk'ün bir parti olarak CHP, her zaman antiemperyalist olması gerekirken son zamanlarda CIA'nın Türkiye'deki uzun kolu olan cemaatle işbirliği içine girerek AKP'ye karşı birlikte muhalefet yürütmektedir.

ABD emperyalizmi; son yıllarda Ortadoğu'da Irak, İran, Suriye ve Mısır'da büyük darbeler yemiş ve Ortadoğu planı BOP 'un gerçekleşmesi tehlikeye girmiştir. Özellikle geçen senedeki şanlı Haziran "Gezi" ayaklanması, ABD emperyalizmine, Mısır gibi Türkiye'yi de büsbütün kaybetme korkusu aşılamıştır.

Bu durumda emperyalizm, son yenilgilerle iflas eden Şii-Sünni mezhep çatışmasına dayandırdığı Büyük Ortadoğu projesinin uygulama stratejisini değiştirmiş ve kendisine bölgede ve Türkiye'de yeni işbirlikçileri bulmuştur. Şii-Sünni çatışmasında Sünni cephede kendisine Eş Başkanlık görevi verilen Türkiye Başbakanı Erdoğan'a da artık bu yeni stratejide rol düşmediği için, ona karşı da "deliğe süpürülme" kampanyası devreye sokulmuştur.

Bölgede ve Türkiye'de emperyalizm, kendisine yeni işbirlikçi olarak ta Atatürk'ün partisi CHP'yi seçmiştir. Çünkü emperyalizm; Türkiye'de Atatürk'e rağmen hiçbir sonuca varamayacağı gerçeğini anlamıştır. Emperyalizm; "Gezi" direnişinden ve son iki yıldır Türkiye'de yükselen Atatürkçü halk hareketinden bu dersi çıkarmış ve kendisine siyasi partner olarak CHP'yi seçmiştir.

Kılıçdaroğlu Genel Başkanlığındaki CHP yönetimi, ne yazık ki bu durumun farkında bile değildir. Çünkü kendisinin çok iyi niyetli olduğuna, gerçekten de Türkiye'de demokrasiyi ve temiz bir toplumu kurmayı arzuladığına yürekten inandığım Sayın Kılıçdaroğlu, ABD ve F. Gülen ile işbirliğini, bütün bu iyi niyetli hedefine bağlamaktadır. Emperyalizmin ne denli sinsi ve kallesiz olduğunu, ülkemize karşı art niyet taşıdığını anlamayan ve onun bu alçak karakterini tanımayan bu yaklaşım, Kılıçdaroğlu ve ekibinin en büyük yanılgısıdır.

Önümüzde çok daha önemli seçimler var. Umarım; Kılıçdaroğlu ve ekibi çabuk uyanırlar.

Yaşasın "Tam Bağımsız " ve "Gerçekten Demokratik" Türkiye!

Mehmet ÇAĞIRICI

mehmet.cagirici@politikadergisi.com

Yorumlar

- [Analiz](#) [2]
- [Güncel](#) [3]
- [İç Siyasa](#) [4]

Kaynak URL (29/04/2024 - 00:07 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/bir-2014-yerel-secim-analizi>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/mehmet-cagirici>

[2] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/analiz>

[3] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>

[4] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>